

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΤΕΧΝΩΝ

Αθήνα 5-8-80.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ - ΒΙΟΤΕΧΝΩΝ
ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Ο επαγγελματοβιοτεχνικός κόσμος της χώρας μας τοῦτο τόν καιρό περνά βαθειά οικονομική καί κοινωνική κρίση.

Η κρίση αὐτή εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς πολιτικῆς καί τῶν ἐπιλογῶν τῆς δεξιᾶς, πού κυβερνάει τό τόπο μας ἀπό τήν ἀπελευθέρωση καί ὥθε. Ἡ οικονομική πολιτική τῶν δεξιῶν κυβερνήσεων ἦταν μιᾶ συνεπῆς πολιτική προάσπισης τῶν συμφερόντων τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας τοῦ τόπου μας, τῆς ὁποίας εἶναι ὁ γνήσιος ἐκφραστής, χωρίς κανένα προγραμματισμό, χωρίς σοβαρές διαρθρωτικές καί ὀργανωτικές μεταβολές, πράγματα ἀπαραίτητα γιά τήν συνέχιση τῆς δραστηριότητας τῶν επαγγελματοβιοτεχνῶν.

Σήμερα στήν περίοδο τῆς ἔντονης οἰκονομικῆς κρίσης καί πάλι ἡ Κυβέρνηση τῆς Ν.Δ. δέν διστάζει νά ἐπιρρίψει τίς εὐθύνες γιά τόν καλπάζοντα πληθωρισμό καί τήν οἰκονομική κρίση στούς ΕΒΕ. Δέν διστάζει νά κατασυκοφαντήσῃ τόν κόσμο τῶν μικρομεσαίων, ἐνῶ εἶναι σέ ὅλους γνωστό ὅτι ἡ Κυβέρνηση τῆς δεξιᾶς μέ τήν πολιτική τῆς στήριξης τοῦ μεγάλου κεφαλαίου καί τῶν πολυεθνικῶν ἐταιρειῶν, τή "νομότυπη" φορολοαπαλλαγή τῶν κερδῶν του, τήν ἐπιλογή της στήν ἀποκλειστική ἀγορά - εἰσαγωγή τεχνολογίας καί ἐπενδυτικῶν κεφαλαίων ἀπό τήν καπιταλιστική δύση, καί τήν προνομιακή μεταχείρισή του, εὐνόησε τήν ἀνάπτυξη μεσαζόντων - μεταπρατῶν, πού καταδυναστεύουν τήν ἀγορά. Ἔτσι ἔχει ἀμέρεια τήν εὐθύνη τῆς οἰκονομικῆς κρίσης πού πλήττει τή χώρα μας.

Ἡ τελευταία μεγάλη ἀπεργιακή κινητοποίηση τῶν Ε.Β.Ε. στίς 21 ΓΕΝΑΡΗ, εἶναι ἡ ἔκφραση τῆς ἀντίστασης καί ἀγανάκτησης τῶν μικρομεσαίων γιά τήν ἀπροθυμία πού δείχνει ἡ κυβέρνηση τῆς Ν.Δ. στήν ἐπίλυση τῶν προβλημάτων τῶν Ε.Β.Ε.

Μέ αὐτά τά προβλήματα, πού γιά μᾶς εἶναι πρόβλημα πλέον ἐπιβίωσης καί ὑπαρξης τῶν μικρομεσαίων, μαζί μέ τίς λύσεις πού προτείνει τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. θά ἀσχοληθοῦμε ἀμέσως παρακάτω:

1) Οι συνέπειες της ένταξης της χώρας στην Ε.Ο.Κ.

Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις σάν συνέπεια της διακυβέρνησης της χώρας από τις κυβερνήσεις της δεξιάς (κοινοβουλευτικές ή δικτατορικές) και των δυσμενών αποτελεσμάτων της σύνδεσης με την Ε.Ο.Κ. τό 1962, αγωνίζονται νά επιβιώσουν μέσα σ' ένα κλίμα άβελαιότητας και άπαισιοδοξίας, από άποψη άγοράς, ενημέρωσης γιά τό τί θά παράγουν και πού θά τό διαθέσουν, πρώτων ύλων, πιστωτικής στενότητας και τεχνολογικής άγνοιας. Είναι γνωστή ή περιφρονητική στάση του τραπεζικού κατεστημένου πρός τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, πού συχνά άναγκάζονται νά καλύψουν τις πιστωτικές άνάγκες τους με προσφυγή στη ληστρική έκμετάλλευση του έξωτραπεζικού δανεισμού (τοκογλύφοι).

Πέρα από την ήδη δύσκολη θέση πού βρίσκονται σήμερα οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, πρέπει νά γνωρίζουμε, ότι μετά την πλήρη ένταξη της χώρας μας στην Ε.Ο.Κ., πρόσθετα μέτρα έρχονται νά κάνουν ακόμα πιο δύσκολη την επιβίωσή τους. Μερικά από αυτά είναι:

- α) 'Η ολοκληρωτική κατάργηση των δασμών.
- β) Κατάργηση του έξαγωγικού πρίμ.
- γ) Χρηματοδότηση των τομέων εκείνων της οίκονομίας μας πού τό διευθυντήριο της Ε.Ο.Κ. θά κρίνει συμφέρον.
- δ) Τό άποδεσμευμένο ή δήθεν διαφορικό ώράριο πού σημαίνει ότι ό μικροεπαγγελματίας θά πρέπει νά εργάζεται επί δωδεκαώρου βάσεως.
- ε) Οι προτιμησιακές συμβάσεις με τρίτες χώρες πού έχει συμβληθεϊ ή Ε.Ο.Κ.

Συμπερασματικά σέ συσχετισμό με τις συνέπειες γιά τους μικρομεσαίους της Ε.Ο.Κ., τις συνέπειες από την σύνδεση του 1962 και των μέτρων γιά την έναρμόνιση πρός τό παράγωγο δίκαιο της ΕΟΚ ακόμα μπορούμε σέ γενικές γραμμές νά ποϋμε ότι άμεσες συνέπειες από την ένταξη στην Ε.Ο.Κ. γιά τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες της χώρας μας θά είναι οι έξης:

- α) Τό κλείσιμο χιλιάδων μικροκαταστημάτων μικρών βιοτεχνικών και βιομηχανιών επιχειρήσεων σάν άποτέλεσμα των δυσμενών δυνατοτήτων έργασίας (ώραριο - πιστώσεις) και της άδυναμίας

ανταγωνιστικότητας προς τὰ μεγάλα ἔμπορικά τράστ καί τὰ προϊόντα τῶν τρίτων χωρῶν, μέ τίς ὁποῖες ἡ Ε.Ο.Κ. ἔχει προτιμησιακές συμφωνίες, π.χ. ἡ TAIWAN.

- β) Ἡ ἀναγκαστική συγχώνευση χιλιάδων βιοτεχνικῶν - βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων στά μεγάλα μονοπωλιακά συγκροτήματα τῆς Ε.Ο.Κ. καί ἡ μετατροπή τῶν μικροεπιχειρηματιῶν σέ ἐργάτες τους.
- γ) Ἡ πλήρης ἐξαφάνιση ὀρισμένων κλάδων, ὅπως τῆς ἐπιπλοποιΐας, τῶν ἡλεκτρικῶν συσκευῶν καί ἡ ὑποβάθμιση τῶν παραδοσιακῶν κλάδων, ὅπως ἡ κλωστοῦφαντουργία καί ἡ ὑποδηματοποιΐα.
- δ) Ἐλεγχος τοῦ λιανεμπορίου ἀπό τὰ Σούπερ Μάρκετ.
- ε) Ἐλεγχος τῶν ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΙΚΩΝ μεταφορῶν ξηρᾶς ἀπό τίς πολυεθνικές.
- στ) Ἀφελληνισμός τῆς μικρομεσαίας βιώσιμης βιομηχανίας ὅπως ἔγινε μέ τήν "ΠΙΤΣΟΣ" καί ΕΛΛΑΪΔΑ.

Δέν ὑποστηρίζουμε φυσικά ὅτι ἡ βιοτεχνία θά ἐξαφανιστεῖ σάν κλάδος. Θά ὑπάρξει μιά τεράστια ὅμως ἀνακατάταξη -ὄχι ἀναδιάρθρωση- καί ἓνα φαινόμενο "κινητικότητας" ἀντίστοιχο περίπου τοῦ τομέα ἐργασίας.

Ὁ μέσος ὅρος στίς χῶρες τῆς Ε.Ο.Κ. τῶν βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων πού ἀπασχολοῦν 10-49 ἐργαζόμενους ἀνέρχεται σέ 66%, ἐνῶ στήν Ἑλλάδα 84%.

Ἡ μελλοντική συρρίκνωση ἐπομένως εἶναι δοσμένη.

Σαφές εἶναι ἡ πρόθεση τῆς Ε.Ο.Κ. γιά τίς μικρομεσαίες ἐπιχειρήσεις. Στήν παράγραφο 100 τοῦ 4ου μεσ. προγράμματος Οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Ε.Ο.Κ. (ἀπόφαση ἀριθ. 77/294/14-3-77) ρητά ἀναφέρεται: "Ἡ συγκρότηση τέτοιων ἐπιχειρήσεων (μικρομεσαίων) πάνω σέ βιώσιμες βάσεις γίνεται κάθε μέρα καί πιά δύσκολη, χῶρια πού ἡ τεχνητή διατήρηση σέ λειτουργία ὀρισμῶν ἐπιχειρήσεων τῆς κατηγορίας αὐτῆς μπορεῖ νά ἐπαυξήσῃ τόν πληθωρισμό".

Μά καί αὐτές πού θά ἐπιβιώσουν, θά λειτουργήσουν μόνο μέ ἄρτια ὁργάνωση -γιά τήν ὁποία δέν προβλέπεται κοινοτική ἐνίσχυση- καί σχεδόν μόνο σάν ἐξαρτημένες μονάδες παραγωγῆς μεγάλων βιομηχανικῶν, ἐνῶ τό τμήμα τῆς ἀγορᾶς πού καλύπτουν μέ τελικά προϊόντα, θά μειώνεται συνεχῶς.

Ἡ συνεχής ανανέωση τῆς τεχνολογίας -πολλές φορές ὄχι γιά λόγους παραγωγικούς, ἀλλά κερδοσκοπικούς, ἥ μέ στόχο τή συγκεντροποίηση- ἐπιταχύνει τή διαδικασία αὐτή.

Ἀκριβῶς αὐτή ἡ ἐξάρτηση ἀπό μεγάλες μονάδες ὅπου ἡ ἐπανεξαγωγή κεφαλαίων, ἡ μεταφορά τεχνολογίας καί ἡ κερδοσκοπία σέ διεθνή πλαίσια δίνει τίς δυνατότητες, ἀλλά καί τά κίνητρα γιά τό ἄνετο ξεπέρασμα τῶν συνόρων ἀπό τό κεφάλαιο, τόνέρδος καί τήν τεχνολογία, προδιαγράφει τή μοίρα τῶν ἐξαρτημένων βιοτεχνιῶν, πού δέν μποροῦν ὅπως καί ἡ ἐργασία ἄλλωστε, νά παρακολουθήσουν τή διαδικασία αὐτή.

Ἀνάλογη φυσικά ἀνακατάταξη ἀναμένεται γιά τούς μικρομεσαίους καί τούς μαγαζάτορες, πού ἀναπτύσσονται γύρω ἀπό ἓνα "κινητό" πόλο ἑλξης. Ὄταν οἱ πόλοι ἑλξης κινοῦνται ἡ αὐξομειώνουν τήν παραγωγή, ἄρα καί τό ἐργατοῦπαλληλικό δυναμικό καί οἱ μικρομεσαῖοι πού ἔχουν ἀναπτυχθεῖ γι'αὐτά ἐξυπηρετήσουν τίς ἀνάγκες τοῦ δυναμικοῦ αὐτοῦ, μένουν στό κενό καί ἀπορροφῶνται ἀπό "Σούπερ Μάρκετ" μέ ὑπαλληλοποίηση σ'αὐτά τῶν ἐπαγγελματιῶν κάτω ἀπό δυσμενεῖς ὅρους.

Βέβαια ἡ σημερινή πολιτική τῆς Κυβέρνησης, γιά ἐναρμόνιση τῆς χώρας πρός τήν Ε.Ο.Κ., μᾶς δίνει ἄμεσα πρακτικά παραδείγματα, γιά τό τί συνέπειες θά ἔχει γιά τούς μικρομεσαίους ἡ ἐνταξη στήν Ε.Ο.Κ.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΩΝ Ε.Β.Ε.

Τά ἀσφαλιστικά προβλήματα τῶν Ε.Β.Ε. λιμνάζουν ἀπό χρόνια χωρίς νά δίνεται καμμιά λύση. Τά ταμεῖα τῶν ΕΒΕ, ΤΕΒΕ, μέ τόν μεγαλύτερο ὄγκο ἀσφαλισμένων -ΤΑΕ - ΤΣΑ, δίνουν συντάξεις πείνας καί παρέχουν στά μέλη τους ἱατρική καί φαρμακευτική περίθαλψη κατωτάτης στάθμης.

Χρέος τῆς πολιτείας εἶναι νά προσφέρει μιὰ ζωή ἀπαλλαγμένη ἀπό τό βραχνά τῆς ἀνασφάλειας πού δημιουργοῦν ἡ ἀρρώστεια, ἡ ἀνηρία καί τὰ γηρατειά.

Ὅλοι οἱ πολῖτες καί οἱ ἐπαγγελματιοβιοτέχνες δικαιοῦνται ἀνεξάρτητα ἀπό τόπο διαμονῆς, νά ἀπολαμβάνουν μέ τή μέριμνα τῆς πολιτείας, ὑψηλῆς στάθμης ἱατρική, φαρμακευτική καί νοσοκομειακή περίθαλψη.

Όλοι οι ηλικιωμένοι έχουν δικαίωμα να έχουν τα χρηματικά μέσα, τη σύνταξή τους, πού να τους εξασφαλίζουν περήφανα γηρατειά.

Οι κανόνες κάλυψης των κινδύνων υγείας και γήρατος πρέπει να είναι ενιαίοι για όλους τους πολίτες σέ όποιο ταμείο και αν ανήκουν.

Είδικότερα προτείνουμε:

- 1) Έξυγίανση των ΤΑΜΕΙΩΝ και κυρίως του Τ.Ε.Β.Ε. σέ τρόπο ώστε να προσαρμόσει τίς παροχές τουστά επίπεδα των θεωρούμενων επιτυχημένων ταμείων.
- 2) Έλευθερία στήν επιλογή γιατρού και παροχή των ιατρικών και νοσοκομειακών υπηρεσιών και φαρμάκων χωρίς επιβάρυνση των ασφαλισμένων.
- 3) Ό κλάδος της ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περίθαλψης να μην λειτουργεί ανταποδοτικά (όσο πιάνει τόσο δίνει), αλλά ένσωματωμένος στήν ενιαία διαχείριση των πόρων του ταμείου.
- 4) Παροχή συντάξεων πού να επιτρέπουν άνεκτή διαβίωση.
- 5) Απόδοση στό Τ.Ε.Β.Ε. της ανάλογις του κοινωνικού πόρου από τό χαρτόσημο.
- 6) Έγγραφή όλων των επαγγελματοβιοτεχνών στόταμείο.
- 7) Αποδέσμευση των αποθεματικών των ΤΑΜΕΙΩΝ πού στίς σημερινές συνθήκες τά εξανερμίζει ό πληθωρισμός καιάξιοποίησή τους σύγχρονα και αποδοτικά.

Αίρετή διοίκηση στά ΤΑΜΕΙΑ ΤΕΒΕ καιΤΑΕ - ΤΣΑ, πού να έλέγεται από έκλεγμένους αντιπροσώπους τωνάσφαλισμένων και των συνταξιούχων, καθώς και αίρετά όργανα έλέγχου.

ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟΣ

Ό πληθωρισμός αποτελεί καθημερινά γεγονός τηςοίκονομικής, κοινωνικής και πολιτικής ζωής της χώρας μας, χρησιμεύει δέ σάν μηχανισμός είσοδηματικής αναδιανομής σέ βάροςτων μισθωτών, των έργαζόμενων και των μικρομεσαίων. Τό μεγάλο κεφάλαιο χρησιμοποιεί τόν πληθωρισμό σάν πρόσθετο μηχανισμό έκμετάλλευσης των έργαζόμενων και των μικρομεσαίων όπου οι πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι.

Έτσι ό πληθωρισμός βοηθά στήν όριοθέτηση των συμφερόντων των

κοινωνικών τάξεων και έπομένως των πολιτικώνθέσεων των οίκονομικά ασθενέστερων τάξεων.

Σάν μηχανισμός ανακατανομής του εισοδήματος, πού ώφελεε τό μεγάλο κεφάλαιο, ό πληθωρισμός, συσσωρεύει περισσότερα κέρδη, μέ τήν καταλήστευση τής αποταμίευσης των λαϊκών μαζών και τίς συνεχείς αύξήσεις των τιμών.

Έχει λοιπόν κάθε συμφέρον ή οίκονομική όλιγαρχία νά όξύνει τόν ρυθμό του πληθωρισμού μέ αύξήσεις των τιμών και πιέσεις στό τραπεζικό σύστημα γιά περισσότερες πιστώσεις.

Έτσι φαίνεται ξεκάθαρα πώς τά βαθύτερα αίτια του πληθωρισμού είναι κοινωνικά άφου ό μηχανισμός ανακατανομής του εισοδήματος προωθείται άπό δοσμένη κοινωνική τάξη, δηλαδή τήν οίκονομική όλιγαρχία του τόπου.

Ή άποτυχία τής κυβέρνησης στην αντιμετώπιση του πληθωρισμού κάνει προβληματική τήν συνέχιση άσκησης του έπαγγέλματος των μικρομεσαίων άφου τίς περισσότερες φορές οι τιμές αντικατάστασης των προϊόντων έξισούνται μέ τίς τιμές πώλησεως αυτών, καθώς και ή μή άναγνώριση άπό τό Υπουργείο ΕΜΠΟΡΙΟΥ κατά τόν καθορισμό του ποσοτού κέρδους, του πραγματικού κόστους παραγωγής ή άπόκτησης του προϊόντος.

Τήν αύξηση του πληθωρισμού ή κυβέρνηση τήν άποδίδει και κατά ένα μεγάλο μέρος και στην κρίση του πετρελαίου, αλλά σύμφωνα μέ τίς δικές της έκτιμήσεις ή αύξηση τής τιμής του πετρελαίου συμβάλλει μόνο 5% περίπου στην αύξηση του πληθωρισμού στή χώρα μας.

Ή αύξηση τελικά του πληθωρισμούδέν όφείλεται βασικά σέ έξωτερικούς παράγοντες ή στην κερδοσκοπία των μικρομεσαίων έμπόρων, αλλά στά υπερκέρδη και τίς νομότυπες φοροαπαλλαγές και στή φοροδιαφυγή των μονοπωλίων ντόπιων και πολυεθνικών, στην άνορθόδοξη όργάνωση και χαμηλή άποδοτικότητα του δημοσίου ΤΟΜΕΑ και στίς άνεξέλεγκτες πιστώσεις πρός τά μονοπωλιακά συγκροτήματα.

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ

Ή έλλειψη συντονισμού, οι άσαφείς άναπτυξιακοί στόχοι σέ επίπεδο έθνικής οίκονομίας και ό περιστασιακός χαρακτήρας, είναι τά κύρια χαρακτηριστικά τής πιστωτικής πολιτικήςτής κυβέρνησης τής Ν.Δ. Βασικό κριτήριο διαμόρφωσης τής πιστωτικής λειτουργίας είναι

ή μεγιστοποίηση του Τραπεζικού κέρδους και αυτό όχι μόνο για τις ιδιωτικές Τράπεζες, αλλά και για τις Τράπεζες που το κράτος έχει την πλειοψηφία των μετοχών.

Είναι λοιπόν το τραπεζικό σύστημα διαμορφωμένο έτσι που να εξυπηρετεί τα συμφέροντα της οικονομικής ολιγαρχίας, η οποία έχει στην διάθεσή της το μέγιστο μέρος της λαϊκής αποταμίευσης για να χρηματοδοτούνται οι επιχειρηματικές δραστηριότητες. Η έπιβολή των Τραπεζικών κριτηρίων για την παροχή πιστωτικών έγγυήσεων λειτουργεί σαν φραγμός που σχεδόν αποκλείει από την Τραπεζική χρηματοδότηση τις μικρομεσαίες παραγωγικές μονάδες και την βιοτεχνία.

Η χρηματοδότηση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων διέπεται βασικά από τις διατάξεις των αποφάσεων της Νομισματικής Επιτροπής 197/11/3-4-78 - 301/1/8-8-78 και την απόφαση του Υπουργείου Οικονομικών 67651/28-7-78.

Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις δέν είναι όμως οι έπιθυμητοί πελάτες των Τραπεζών, που φαλιιδεύουν στην πράξη τα όποια θετικά στοιχεία όρισμένων διατάξεων.

Από την πλευρά τους οι μικρομεσαίοι διστάζουν να ζητήσουν να έπωφεληθούν από τις άνω διατάξεις και λοιπούς νόμους, έπειδή:

- α) οι διατυπώσεις είναι κουραστικές και χρονοβόρες,
- β) οι έγγυήσεις που ζητούν οι Τράπεζες είναι ύπερβολικές,
- γ) δέν λαμβάνουν ύπ' όψη οι Τράπεζες την έγγυηση του Δημοσίου.

Αποτέλεσμα αυτόν των άρνητικών παραγόντων είναι να μένει άδιάθετο τό μεγαλύτερο ποσοστό από τα είδικά κεφάλαια και αντί αυτόν οι Τράπεζες χρησιμοποιούν για χρηματοδότηση των Ε.Β.Ε., τα έλεύθερα διαθέσιμα κεφάλαιά τους που τούς αποδίδουν περισσότερα, μεγαλύτερη προμήθεια και έπιτόκιο.

Έτσι βλέπουμε ότι η λαϊκή αποταμίευση που είναι η βάση για χρηματοδότηση κάθε δραστηριότητας, τα δεσμευμένα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων του λαού, καθώς και τα δάνεια έξωτερικού και οι έπιχορηγήσεις της Ε.Ο.Κ., μέ αίτία την οικονομική πολιτική της δεξιάς, να έχουν γίνει τό μέσο αύξηση της δραστηριότητας μόνο των 50 μεγάλων ξένων και ντόπιων βιομηχανιών της χώρας.

Σέ σχέση μέ την άξία του μηχανολογικού έξοπλισμού, των κτιριακών έγκαταστάσεων και των χορηγούμενων πιστώσεων προς τούς μικρομεσαίους και τις μεγάλες επιχειρήσεις, εύκολα συμπεραίνουμε ότι

ή μικρομεσαία επιχείρηση υποχρηματοδοτείται.

Η τελευταία δέ αύξηση των επιτοκίων, ενώ είναι εύνοϊκή για τις μακροπρόθεσμες δανειοδοτήσεις που δίνονται στους μεγάλους, γίνεται απαγορευτική για τις βραχυπρόθεσμες δανειοδοτήσεις προς τους Μ.Μ.

ΤΟ ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΟ (ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΙΜΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ)

Τό αγορανομικό έχει γίνει ο έφιάλτης των μικρομεσαίων, γιατί ο κυκλώνας των αγορανομικών διατάξεων λειτουργεί σαν ανασταλτικός παράγοντας στο χώρο των Ε.Β.Ε. και τις περισσότερες φορές αποβαίνει σέ μέσο εξόντωσης των μικρομεσαίων.

Αντίθετα τά μεγάλα καταστήματα, οί πολυεθνικές εταιρείες και ή βιομηχανία, διαθέτοντας πλήρη όργάνωση και τά απαραίτητα οικονομικά μέσα, χρησιμοποιούν υπαλλήλους αγορανομικούς υπεύθυνους, ικανούς νά ξεπερνούν τις διατάξεις για τό αγορανομικό και νά δέχονται οί ίδιοι τις όποιες συνέπειες τούς επιβάλλει ό νόμος (φυλάκιση) και όχι οί αίσχροκερδίζοντες φορείς των μεγάλων επιχειρήσεων σέ βάρος του καταναλωτή και έτσι γίνεται γι'αυτούς ό αγορανομικός έλεγχος, κενός λόγος.

Θέσεις μας είναι:

- 1) Η έκιαθάριση, ή κωδικοποίηση και ή κατανόη διατύπωση των αγορανομικών διατάξεων επιβάλλεται άμεσα.
- 2) Ο λεπτομερής καθορισμός κατά προϊόν και υπηρεσία του όρου της αίσχροκέρδιας ως προς την τιμή και την ποιότητα, ή την άντοχή, θά διασφαλίσει όχι μόνο τόν καταναλωτή, αλλά και τόν φορέα της παραγωγής και διανομής αυτών, από κάθε αίσχροκερδίζοντα.
- 3) Η ύπαρξη του κώδικα τροφίμων, μέ τις σημερινές τάσεις, για φυσιολογική διατροφή, θά προστατέψει την υγεία του λαού άπ'τους σημερινούς κινδύνους.
- 4) Ο έλεγχος των τιμών σέ όλο τό κύκλωμα από την παραγωγή, την εί-σαγωγή και την έμπορία, θά προστατέψει τό εισόδημα των λαϊκών τάξεων, αλλά και τόν μικρομεσαίο βιοτέχνη, επαγγελματία και έμπορο από τά μεγάλα μονοπώλια.
- 5) Νά αναγνωρισθεϊ τό πραγματικό κόστος σέ κάθε σημείο της παραγωγικής διαδικασίας και διακίνησης των προϊόντων.

- 6) Νά καθορισθούν εξειδικευμένα, κατ' είδος καί θέση έπιχείρησης, ποσοστά κέρδους πού θά εφαρμόζονται επί του πραγματικού κόστους.
- 7) Τά ποσοστά κέρδους πρέπει νά αναθεωρούνται κατά περιόδους ανάλογα μέ τή γενική κατάσταση τής οίκονομίας.
- 8) Νά υποχρεωθούν οί είσαγωγείς καί οί παραγωγοί βιομήχανοι καί βιοτέχνες, νά γνωστοποιούν στους άγοραστές των προϊόντων τους όλόκληρο τό κύκλωμα των ποσοτικών έκπτώσεων, των παροχών σέ είδος καί των χρηματοπιστωτικών διευκολύνσεων ή έπιβαρύνσεων, γιά νά διασφαλισθεΐ ο μικρομεσαίος από τόν άθέμιτο ανταγωνισμό.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ

Τό φορολογικό σύστημα πού εφαρμόζει ή κυβέρνηση είναι καθάρα φορομπηχτικό γιά τους μικρομεσαίους άφού καί ο νόμος γιά τά τεκμήρια έχει κύρια έφαρμογή στους μικρομεσαίους καί όχι στους μεγάλους φοροφυγάδες βιομήχανους, έφοπλιστές, είσοδηματίες.

Η λεπτομερής ανάγνωση των φορολογικών καταλόγων μās δείχνει ότι τά νέα φορολογικά μέτρα άφησαν καί πάλι έξω από τήν φορολογία τά μεγάλα όνόματα τής οίκονομικής όλιγαρχίας του τόπου μας καί αύξησε τήν φορολόγηση των μικρών είσοδημάτων, των μισθωτών, εργατών καί μικρομεσαίων έπιχειρήσεων. Γιά τό μέλλον ή Κυβέρνηση καί μετά τήν πλήρη ένταξη τής χώρας μας στήν Ε.Ο.Κ., μās έπιφυλάσσει καινούργιο τρόπο φορολόγησης μέ τήν έφαρμογή του Φόρου Προστιθέμενης άξίας "Φ.Π.Α."

Ο Φ.Π.Α. είναι ίσως ο δικαιότερος έμμεσος τρόπος φορολόγησης, αλλά γνωρίζουμε ότι ο Φ.Π.Α. εφαρμόζεται κατά διάφορο τρόπο σέ κάθε χώρα τής Ε.Ο.Κ.

Έτσι δέν πρέπει νά βιαστούμε νά χαρακτηρίσουμε τόν Φ.Π.Α. πού θά εφαρμοσθεΐ στή χώρα μας προοδευτικά καί δίκαια, γιατί έκεΐνο πού κύρια τόν χαρακτηρίζει είναι ο τρόπος έφαρμογής του καί δέν πρέπει νά τρέφουμε αύταπάτες γιά τίς προθέσεις τής κυβέρνησης τής Ν.Δ. ως προς τόν Φ.Π.Α.

Προτείνουμε:

- 1) Τήν πάταξη τής φοροδιαφυγής καί τής νομότυπης φοροαπαλλαγής των μεγάλων εταιρειών,

./..

- 2) Τήν αναμόρφωση του Κ.Φ.Σ.,
- 3) Τόν αποπληθωρισμό της φορολογικής κλίμακας,
- 4) Τήν φορολογική έκπτωση της προσωπικής εργασίας των Ε.Β.Ε.,
- 5) Τήν κατάργηση του είδικου τρόπου φορολογίας των προσωπικών εταιρειών (άρθ. 16 Νο 820/78),
- 6) Τήν συμμετοχή και έκφραση σεβαστής γνώμης από τους Ε.Β.Ε. κατά την σύνταξη του Ν.Δ. για τον Φ.Π.Α.

ΤΟ ΩΡΑΡΙΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Δέν υπάρχει αμφιβολία, ότι κάτω από τά μέτρα εξοικονόμησης ενέργειας γίνεται προσπάθεια νά περάσει τό αίτημα των μεγαλοκαταστημάτων για 12ωρη συνεχή λειτουργία, μέ παράλληλη αποδέσμευση των ωρών εργασίας και πλήρη εφαρμογή του ωρομισθίου. Αυτό σημαίνει ότι όλες οι μικρές αλλά και μεσαίες μονάδες προοδευτικά, αλλά σύντομα, θά αφανιστούν αφού θά υποχρεώνονται οι καταστηματάρχες νά εργάζονται επί 12ωρο. 'Αποθέωση της αρχής "όσοι άντέξουν....".

'Αλλά και για τους υπαλλήλους θά σημαίνει τή δυνατότητα των ισχυρών νά τους επιβάλουν μισθούς πείνας, 3ωρη δουλειά τήν ημέρα μέ άμοιβή 3/8 του ήμερομισθίου ή υπερωρίες μέ άμοιβή χωρίς προσαύξηση.

'Επί πλέον ή δυνατότητα μερικής άπασχόλησης είναι ισχυρό όπλο πίεσης της εργοδοσίας, σέ βάρος των διεκδικήσεων αλλά και των συνδικαλιστικών δραστηριοτήτων του εργαζόμενου.

"Όλα αυτά δέν έχουν σχέση μέ τήν εξοικονόμηση ενέργειας, αντίθετα μάλιστα θά αύξήσουν τήν κατανάλωση ενέργειας.

Τό έπιχειρήμα της προσαρμογής μας στις Εύρωπαϊκές συνθήκες δέν μπορεί νά σταθεί, γιατί δέν υπάρχουν οι ίδιες κλιματολογικές συνθήκες και τό χειρότερο λείπει έντελώς ή κατάλληλη κοινωνική υποδομή (παιδικοί σταθμοί κ.λ.π.).

Βέβαια ή έναρμόνιση αυτή επιδιώκεται για άλλο σημαντικό λόγο. Τήν βίαιη άλλαγή όχι μόνο του τρόπου δουλειάς, αλλά του τρόπου ζωής μέ συρρίκνωση του ελεύθερου χρόνου επιμόρφωσης συνδικαλιστικής και πολιτιστικής δραστηριότητας και ψυχαγωγίας. Πολιτική άλλοτρίωση και πνευματική υποβάθμιση του πολίτη.

Τό ΠΑ.ΣΟ.Κ., εξέτάζοντας και τίς πρόσφατες εξελίξεις στό

θέμα, πήρε τρεις πιο κάτω θέσεις:

- 1) Όχι στην αποδέσμευση των ωρών λειτουργίας των καταστημάτων από τρεις ώρες εργασίας του προσωπικού.
- 2) Τέσσερεις μέρες συνεχές ωράριο και δύο διακεκομένο, σύνολο 40 ώρες λειτουργίας τη βδομάδα.
- 3) Η κλιμάκωση στην έναρξη και λήξη της εργασίας να είναι πολύ περιορισμένη, όπου είναι αναπόφευκτη και να προσδιορίζεται με βάση το αντικείμενο εργασίας.
- 4) Καμμία υποχώρηση από τα κερτημένα δικαιώματα.
- 5) Στόχος μας θα είναι για 5 μέρες δουλειά και 40 ώρες τη βδομάδα.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΤΕΓΗ

A) ΓΕΝΙΚΑ

Είναι γνωστό σήμερα ότι η κατοικία και η επαγγελματική στέγη έχουν αντιμετωπισθεί σαν έμπορεύσιμο είδος και η "οικοδομική δραστηριότητα" σαν μοχλός για αναθέρμανση ή αποθέρμανση της οίκονομίας, χωρίς συγκεκριμένο πρόγραμμα και φορέα πολεοδομικής ανάπτυξης, που να καθορίζει τη χρήση των ακινήτων και να επιδιώκει τη βελτίωση της ποιότητας της στέγης και την αύξηση της για να καλύψει τις αντικειμενικές ανάγκες.

Η προστασία της επαγγελματικής στέγης είναι σήμερα αναγκαία, γιατί τα παράλογα ένοικια, επιβαρύνουν άμεσα το κοινωνικό σύνολο σαν αύξηση του τιμάριθμου, αφού επιρρίπτονται τελικά στους καταναλωτές, ενώ σύγχρονα είναι και συντελεστές πληθωριστικών πιέσεων.

Τό δικαίο των μισθώσεων πρέπει να αναμορφωθεί σε ένιαία βάση. Η σύμβαση είτε για κατοικία πρόκειται είτε για επαγγελματική στέγη, πρέπει να εξασφαλίζει δυνατότητα για μακροχρόνια παραμονή, με υποχρέωση περιοδικής αναπροσαρμογής του ένοικίου, και να ελέγχεται ώστε να μην είναι η κατοικία και τό κατάστημα αντικείμενο κερδοσκοπίας. Πρέπει σύγχρονα να εξασφαλίζεται με ειδική ρύθμιση σε όποιον έχει επενδύσει τις αποταμιεύσεις του σε ακίνητα λογική απόδοση.

Ο ιδιοκτήτης του ακινήτου στη βασική σύμβαση μίσθωσης εκφράζει ελεύθερα τη βούλησή του να μεταβιβάσει τη χρήση του ακι-

νήτου έναντι ανταλλάγματος - μισθώματος. Ἡ πολιτεία ρυθμίζοντας τήν διάρκειά τῆς μίσθωσης καί τόν συντελεστή αὔξεσης τοῦ μισθώματος δέν τόν ἀποστερεῖ τῆς ιδιοκτησίας, ἀλλά παρεμβαίνει ὑπέρ τοῦ γενικώτερου κοινωνικοῦ συμφέροντος, ἐξασφαλίζοντάς του λογική ἀπόλαβή. Ὁ ιδιοκτήτης τῆς παραμένει κύριος, καρποῦται τό ἀκίνητο καί δύναται νά τό κληροδοτήσῃ καί νά τό μεταβιβάσῃ ἐλεύθερα.

Ὁ ιδιοκτήτης ἐξ ἄλλου, ἐκτός τῆς ιδιοχρήσης ὅταν δέν εἶναι πρόσχημα, κατὰ τή λήξη τῆς μίσθωσης καί μέ ἐλεύθερη διαπραγματεύσῃ θά ἐνοικιάσῃ τό ἀκίνητο σέ ἄλλο, μεταβιβάζοντας τή χρήση τούτου, ἀποῦ πετύχει, μεγαλύτερο ἐνοίκιο.

Ἄρα τό μόνο πού τοῦ στερεῖ ἡ ρύθμιση τῆς ἐπαγγελματικῆς στέγης εἶναι ἡ βουλημία τῆς κερδοσκοπίας, ὅπως ἄλλωστε γίνεται σέ πολλές περιπτώσεις, πού ἡ πολιτεία παρεμβαίνει γιά νά τήν ἀποτρέψῃ.

Ἐπιπρόσθετα, δέν εἶναι δυνατό νά μή ληφθεῖ ὑπ' ὄψιν τό πόσο ἔχει πολύ συμβάλει ἡ ἐπαγγελματική δραστηριότητα, στό νά πάρῃ τό ἀκίνητο ἀξία, ἡ ὁποία προστίθεται στό κέρδος τῆς ιδιοκτησίας.

Ὁ νόμος γιά τίς ἐμπορικές μισθώσεις πού πέρασε ἡ Κυβέρνηση τῆς Ν.Δ. εἶναι δυσμενέστατος καί ἀντίθετος πρός τά συμφέροντα τῶν μικρῶν εἴτε ἐπαγγελματίες εἶναι εἴτε ιδιοκτήτες, γιατί:

- α) Τά χρονικά ὅρια τῆς προστασίας (πρώτη σύμβαση καί παράταση) δέν ἐπαρκοῦν γιά νά δημιουργηθεῖ καί νά ἐπιβιώσῃ μιά ὁποιαδήποτε ἐπιχείρηση.
- β) Δέν κάνει καμμιά διάκριση γιά μικρό καί μεγάλο ιδιοκτήτη γιά μικρή καί μεγάλη ἐπιχείρηση. Ἡ προσφορά "μείζονος μισθώματος" μέχρι καί τοῦ διπλάσιου κατὰ τή λήξη τῆς σύμβασης γίνεται ὅπλο στά χέρια τοῦ μονοπωλιακοῦ κεφαλαίου ντόπιου καί ξένου σέ βάρος τῆς μικρομεσαίας ἐπιχείρησης.
- γ) Ἡ ἀναπροσαρμογή τῶν ἐνοικίων ἀπό τά δικαστήρια κάθε δύο χρόνια δέν καλύπτει οὔτε τοὺς μικροϊδιοκτῆτες, ἀλλά οὔτε καί τή μικρή ἐπιχείρηση, ἀντίθετα εἶναι δρόμος γιά ταλαιπωρίες καί ἐξοδα. Ὅσο κι' ἂν εἶναι ὁ δικαιότερος, πρακτικά εἶναι ἀσύμφορος καί γιά τοὺς δύο. Πρίν τελειώσῃ ἡ μία δίκη θά ἀρχίζῃ ἡ ἄλλη.

- δ) Δέν προστατεύονται οἱ ἐπαγγελματίες ἐνοικιαστές χώρων τοῦ δημοσίου.
- ε) Δέν λαμβάνεται καμμιά μέριμνα γιά τήν συγχώνευση τῶν μικρῶν ἐπιχειρήσεων.
- στ) Οἱ προβλεπόμενες ἀποζημιώσεις σέ περιπτώσεις καταγγελίας, δέν καλύπτουν οὔτε τά ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς καί μεταστέγασης χωρίς νά γίνεται λόγος γιά προστασία τῆς Ἐμπορικῆς ἰδιοκτησίας.

Β) ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΤΕΓΗ

- Οἱ μισθώσεις νά εἶναι γιά 9 χρόνια καί νά ἀναπροσαρμόζεται τό ἐνοίκιο κάθε 3 χρόνια.
- Νά δίνεται παράταση τῆς μίσθωσης γιά ἄλλα 6 χρόνια.
- Προσφορά τρίτου μεγαλύτερη κατὰ 30% τοῦ ἐνοικίου νά μὴν λαμβάνεται ὑπ' ὄψη γιά τό πλέον τοῦ 30% ποσόν.
- Στίς διατάξεις τοῦ νόμου νά ὑπάγονται ὅλες οἱ ἐπαγγελματικές μισθώσεις περιλαμβανομένων καί τῶν ἐλεύθερων ἐπαγγελματιῶν, χωρίς καμμιά ἐξαίρεση, καθὼς ἐπίσης καί τῶν ἐπαγγελματιῶν - ἐνοικιαστῶν τῶν χώρων τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων καί τῶν Κοινοτήτων.
- Νά δύναται νά μεταβιβάζεται ἡ χρήση τοῦ ἀκινήτου σέ συνεταιρισμό ἢ ἐταιρεία, στήν ὁποία θά συγχωνεύεται ὁλόκληρη ἡ ἀρχική μισθώτρια ἐπιχείρηση.
- Ἐπιτρέπεται ἡ ἰδιόχρηση γιά τόν κύριο τοῦ ἀκινήτου, τήν σύζυγο ἢ τά παιδιά του, ὑπό τόν ὅρον ὅτι θά ἔχουν τήν ἐμπορική ἰδιότητα πρίν 3 χρόνια μέ ἐξαίρεση γιά τοὺς ἐργάτες τοῦ ἐξωτερικοῦ καί τοὺς ναυτικούς. Δέν ἐπιτρέπεται ἡ ἀσκηση ὁμοίας ἐπιχείρησης πρὸς τήν ἀσκούμενη ἀπὸ τόν ἐνοικιαστή.
- Ἐπιτρέπεται ἡ λύση τῆς μίσθωσης γιά ἀνέγερση νέας οἰκοδομῆς ἀποζημιουμένου τοῦ ἐνοικιαστή.
- Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπανεγκατάσταση τοῦ ἐνοικιαστή καί προτιμᾶται μέ ἴσους ὅρους σέ νέα ἀρχική σύμβαση.
- Σέ περίπτωση καταγγελίας τῆς σύμβασης νά καταβάλλεται ἀπὸ τόν ἰδιοκτήτη ἀποζημίωση ἀνάλογα μέτῃ ζημιᾷ τοῦ ἐπαγγελματία μισθωτή.

ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑΣ

Τά ειδικότερα προβλήματα πού αντιμετωπίζει ή μικρή καί με-
σαία βιομηχανία είναι τά παρακάτω:

- 1) Χαμηλή μέση παραγωγικότητα από έλλειψη:
 - α) κυβερνητικού προγράμματος παραγωγής
 - β) τεχνολογίας
 - γ) χρηματοδότησης.
- 2) Έλλειψη οργάνωσης μέ βασικά αίτια:
 - α) τό μέγεθος τής μονάδας,
 - β) τήν άνυπαρξία εκπαιδευτικών προγραμμάτων για τόν βιοτέχνη,
 - γ) τήν άνυπαρξία ύγειοϋς συνεταιριστικού πλαισίου καί συν/κής παιδείας,
 - δ) τήν άνυπαρξία ένιαίου λογιστικού σχεδίου.
- 3) Άνεπαρκές, γραφειοκρατικό καί ταξικό πλαίσιο θεσμών τοϋ κρά-
τους καί τών έξαρτημένων σήμερα άπ'αυτό έπιμελητηρίων, συνε-
ταιριστικών καί συνδικαλιστικών οργανώσεων.
- 4) Πλήρης άδυναμία στην τοποθέτηση τών προϊόντων στις άγορές τοϋ
έξωτερικού καί άκριβή καί έπισηφαλής τοποθέτηση στην έσωτερική
άγορά. Μερική άδυναμία για μαζικές άγορές πρώτων ύλών άπό τό
έξωτερικό.
- 5) Προβλήματα τεχνικής παιδείας για είδικευμένο προσωπικό.
- 6) Παντελής έλλειψη ένημέρωσης, καί
- 7) Πολύ μικρή προβολή τών προϊόντων τής βιοτεχνίας έντός τής χώ-
ρας καί στό έξωτερικό.

Σέ γενικές γραμμές τά προβλήματα τής βιοτεχνίας είναι διαρ-
θρωτικά, χρηματοδοτικά καί άναπτυξιακά.

ΔΙΑΡΚΕΙΣ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

Οι διαρκείς έκπτώσεις είναι ένα άκόμα μέτρο πού έπιβάλλει
τό μεγάλο κεφάλαιο (μεγαλοκαταστηματαρχες) πού σκοπό έχει τόν
άφανισμό τών μικρομεσαίων έμπορικων καταστημάτων.

Ή προστασία τοϋ καταναλωτή, ή μείωση τών τιμών, ή άντιμε-
τώπιση τοϋ πληθωρισμοϋ, καθώς καί ή έναρμόνιση -ΠΡΟΣ ΤΗΝ Ε.Ο.Κ.,
είναι τά έπιχειρήματα- για τήν έπιβολή τοϋ νόμου για τίς διαρκείς
έκπτώσεις.

Ἡ ἐμπειρία ὅμως καί τοῦ καταναλωτῆ καί τοῦ ἐμπορευόμενου ἀπό τίς ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ τῶν μεγάλων καταστημάτων μᾶς λέει ὅτι αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἡ ἐμπορία λειτουργεῖ σέβαρος τῆς ποιότητος, τῆς ἀναγκαιότητος ἀγορᾶς τῶν προσφερόμενων ἀγαθῶν καί τελικά σέ βάρος τοῦ καταναλωτῆ, πού ἐκμαυλισμένος ἀπό τίς διαφημιστικές καμπάνιες, τρέχει νά ἐπωφεληθεῖ ἀπό τίς δῆθεν φθηνές ἀγορές.

Οἱ διαρκεῖς ἐκπτώσεις τῶν μεγάλων καταστημάτων στίς μεγαλουπόλεις τῆς Ε.Ο.Κ., ἀπευθύνονται ὄχι στό ντόπιο πληθυσμό, ἀλλά στά ἑκατομμύρια τουρίστες, ἀπευθύνονται στούς ἐπισκέπτες ἀπό τίς ὑπανόπτυνκτες χῶρες τῆς ἀνατολῆς καί τοῦ νότου, πού τά χαμηλά τους κριτήρια ἀγορᾶς τοῦς κάνουν εὐκολούς καταναλωτές τῶν ὑπόλοιπων (στόκ) τῶν ἐργοστασίων τῆς Ε.Ο.Κ.

Κάπως ἔτσι βλέπει τόν ΕΛΛΗΝΑ καταναλωτῆ τό μεγάλο κεφάλαιο, εἶναι δέ οἱ διαρκεῖς ἐκπτώσεις τό μέσον γιά νά προσελκύσουν τό ἀγοραστικό κοινό στήν ἀγορά τῆς σαβούρας καί τῶν ΣΤΟΚ τῶν ἐργοστασίων καί μεγάλων καταστημάτων τῆς Ε.Ο.Κ. πού θά εἰσάγει, μετά τήν πλήρη ἔνταξη, χωρίς δασμούς. Ἀφοῦ καί τώρα οἱ μεγαλοβιομηχανοὶ μαζεύουν στό τέλος κάθε σαιζόν, τά ὑπόλοιπα ἐμπορεύματα τοῦ ΛΟΝΔΙΝΟΥ, τά ὁποῖα πωλοῦν στά καταστήματά τους, ἐξαπατῶντας τό κοινό ὡς πρός τήν τιμή πωλήσεως, τήν ποιότητα, καί τή μόδα, δημιουργώντας ἔτσι ὑπερκέρδη σέ βάρος τοῦ καταναλωτῆ, τῶν ΕΛΛΗΝΩΝ βιοτεχνῶν καί τοῦ ἰσοζυγίου ἐξωτερικῶν πληρωμῶν τῆς χώρας μας.

Ἡ ἄρνηση συμμετοχῆς τῶν μικρομεσαίων ἐμπόρων στίς διαρκεῖς ἐκπτώσεις βοήθησε σέ πρώτη φάση στήν ἀποτυχία τῆς ἐφαρμογῆς των, τοῦτο δέν πρέπει νά μᾶς ἐφησυχάζει, γιατί ἡ ἐπιβολή τους θά εἶναι προοδευτική μαζί μέ τήν ἐγκατάσταση τῶν μεγαλοκαταστημάτων τῆς Ε.Ο.Κ. στήν χώρα μας.

Προτείνουμε τήν διατήρηση τοῦ σημερινοῦ συστήματος ἐκπτώσεων μέ τίς δύο περιόδους "ΘΑΛΕΒΑΡΗ - ΑΥΓΟΥΣΤΟ". Γιατί ἀπό τή μιὰ πλευρά ἐξυπηρετεῖ τοῦς λιανοπωλητές πού ἔτσι μποροῦν νά ρευστοποιοῦν τά ἐμπορεύματα λόγω τέλους ἐποχῆς καί νά ἔχουν κεφάλαια ἀγορᾶς γιά τήν ἐρχόμενη σαιζόν. Ἀπό τήν πλευρά δέ τοῦ καταναλωτῆ, γιατί μπορεῖ καί ἀγοράζει τά ἀγαθά πού χρειάζεται σέ πραγματικά φτηνή τιμή καί σέ ἐλεγχόμενη καλή ποιότητα.

Α) ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

Ὁ πρῶτος κλάδος ἐπαγγελματιῶν πού θίγεται ἄμεσα μέ τήν ἔνταξη

μας στην Ε.Ο.Κ. είναι οι επαγγελματίες αυτοκινητιστές έμπορευ-
ματικών μεταφορών (φορτηγατζήδες), διότι:

- α) Μέ την κανονιστική απόφαση 74/561 του συμβουλίου της ΕΟΚ οι μεταφορικές επιχειρήσεις ιδρύονται από κάθε ενδιαφερό-
μενο κεφαλαιούχο και χορηγούνται σ'αυτές άπεριόριστες
άδειες έκμετάλλευσης αυτοκινήτων Δ.Χ. και έπομένως κάθε
συνδικαλιστικό αίτημα για παράταση ή τροποποίηση του υπάρ-
χοντος καθεστώτος είναι άποπροσανατολιστικό και δευτερευόν
ζήτημα.
- β) Στο νόμο 383/76 γίνεται λόγος -για πλήρη τροποποίησή του
μέ προεδρικό διάταγμα- για την έναρμόνισή του με τη νομο-
θεσία που ισχύει στην Ε.Ο.Κ. Είναι λοιπόν έκ τούτου φανε-
ρός ο κίνδυνος της έπιδρομής των μεγάλων και καλά όργανω-
μένων τράστ των μεταφορών που ήδη υπάρχουν στην Εύρώπη.
Έπί πλέον μέ τό παραπάνω διάταγμα έντός από τούς επαγγελ-
ματίες αυτοκινητιστές πλήττονται έμεσα και οι εργάτες όδη-
γοί αυτοκινήτων, μέ την ένταξη στην Ε.Ο.Κ., για τούς όποιους
έλάχιστες άδειες θά δίδονται σ'αυτούς και θά είναι επίσης,
αν όχι άδύνατη, δύσκολη ή συμμετοχή τους στις μεταφορικές
εταιρείες είδικές και μή.

Β) Ν.Δ. 383/76

Μέ τό νόμο αυτόν εισάγονται οι (Ι.Μ.Ε.) 'Ιδιότυπες Μεταφορικές
Έταιρείες Ε.Π.Ε. Είμαστε αντίθετοι μέ αυτές, διότι:

- 1) Έχουν καθαρά κεφαλαιουχική συγκρότηση και είναι δυνατό νά
έλέγχονται από έναν και όχι από πολλούς έταίρους.
- 2) Από τό νόμο αυτό χαρίζεται στις έταιρείες τό 80% των νέων
άδειών και άφήνεται μόνο τό 20% για τούς επαγγελματίες έρ-
γάτες όδηγούς.
- 3) Εισάγει ούσιαστικά την έλεύθερη μεταβίβαση της άδειας του
αυτοκινήτου μέ μοναδικό φραγμό την φορολόγησή της κατά την
μεταβίβαση μέ 40%. 'Η δέ τιμή της άδειας σέ κάθε μεταβίβα-
σή της διαμορφώνεται έλεύθερα χωρίς νά έλέγχεται, μέ άπο-
τέλεσμα την αύξηση των ναύλων και έν συνέχεια του κόστους
των άγαθών.

Η δική μας θέση έμφανίζεται σέ δύο φάσεις:

./..

- α) Βραχυπρόθεσμα λέμε ναι στην μεταβίβαση, αλλά μόνο προς τους επαγγελματίες οδηγούς, αφού σήμερα οι συντάξεις των αυτοκινητιστών είναι 6.000 δραχ. και με ελεγχόμενη την τιμή της άδειας κατά την μεταβίβαση.
- β) Μακροπρόθεσμα λέμε όχι στην μεταβίβαση της άδειας, η οποία λήγει και παραδίδεται ταυτόχρονα με την συνταξιοδότηση των αυτοκινητιστών.
- 4) Με το Ν.Δ. 383/76 διαπιστώνουμε ότι:
- α) εισάγεται η αναγκαστική κεφαλαιουχική οργάνωση,
- β) δεν αναγνωρίζει τον συνεταιρισμό σαν μορφή οργάνωσης των εμπορευματικών μεταφορών,
- γ) δεν προβλέπει διαδικασία εισόδου των νέων επαγγελματιών οδηγών στους ήδη υπάρχοντες φορείς.

Και οι τρεις παραπάνω άρχες του Ν.Δ. είναι αντίθετες προς τις θέσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Και υπενθυμίζουμε κλείνοντας τό θέμα, ότι θέσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι:

- Συνεταιριστική Οργάνωση των εμπορευματικών μεταφορών.
- Οι νέες άδειες δίνονται στους επαγγελματίες οδηγούς (υπαλλήλους - εργάτες), οι οποίοι γίνονται αυτοδίκαια μέλη των συνεταιρισμών εμπορευματικών μεταφορών.
- Δικαίωμα νέων άδειών και εισόδου στους πιο πάνω συνεταιρισμούς έχουν και οι οδηγοί επαγγελματίες τρικύκλων φορτηγών μοτοσυκλετών.

Για την Έπιτροπή
Συνεταιριστικού Έμποροβιοτεχνών
Ο Γραμματέας

Γ. Κυριόπουλος